

og producerer og sparer, er med til at bygge samfundet op, medens den, der forbruger, trækker på samfundet. Den, der arbejder og sparer op, må ikke straffes for sit arbejde og sin opsparing, medens den, der bruger af det, samfundet har bygget op, må være pligtig at betale for dette forbrug i form af en forbrugsafgift, en forbrugsskat.

Vi ønsker proportionalbeskatningen ført til tops, så er der nemlig tilvejebragt lighed med hensyn til den direkte beskatning. Vi ved godt, at hvis man fører proportionalbeskatningen til tops, mister staten et skatteprovenu, men dette, samt hvad staten ellers måtte have brug for til dækning af de bevilgede udgiftslove, ønsker vi tilvejebragt gennem en direkte progressiv forbrugsbeskatning, det vil sige en beskatning af det forbrug, som fremgår af selvangivelsen. Jeg er fuldstændig klar over de mange indvendinger, der er gjort fra forskellig side mod en direkte forbrugsbeskatning, men administrationen af en sådan kan næppe blive mere indviklet og vanskelig end administrationen af den skattelovgivning, vi har, plus den omsætningsafgift, vi får. Den præmiering af en opsparing, som det foreliggende lovforslag foreslår, forudsætter også, at der finder en opførelse sted af kontrolleret formuefremgang.“

Og senere:

„Vi kan ikke se, at ret mange af de allervigtigste borgerlige ønsker med hensyn til skattepolitikken er blevet gennemført i det forelagte forlig, medens man på den anden side fuldt har imødekommet de ønsker, der er fremsat fra regeringens side om en omsætningsafgift som en skat oven på de allerede eksisterende skatter. En sådan ekstra byrde kan vi ikke medvirke til at gennemføre. Vi har ikke den nødvendige tillid — det er der også givet udtryk for flere gange fra hele den borgerlige opposition — til den regering, som har ført landet ud i den situation, hvori vi står i dag, til at ville medvirke til, at der betros den flere penge.

De i betænkningen stillede ændringsforslag vil vi derfor heller ikke medvirke til gennemførelsen af, da vi af de nævnte grunde er modstandere af den foreslåede omsætningsafgift som forbrugsbegrænsende middel. Vi erkender, at der blandt ændringsforslagene findes enkelte, som vi måske under andre omstændigheder ville være positivt indstillet over for, men anser det ikke for rigtigt at støtte disse, fordi man måske derved kan misforstå hovedlinjen i vor stillingtagen, som er den, at den foreslåede omsætningsafgift er skadelig i den nuværende samfundsøkonomiske situation.“

Mellem lovforslagets 2. og 3. behandling foretoges på et enkelt punkt en ændring i den forligsaftale, der var indgået mellem flertalspartierne. Det viste sig nemlig under udvalgsbehandlingen vanskeligt at administrere den ordning om en særlig præmiering af opsparing, hvorom finansministeren i henhold til forligsaftalen havde fremsat forslag (forslag til lov om skattelettelse for opsparing, se side 435). Herom udtalte udvalget i sin tillægsbetænkning, der omfattede såvel